

som derved kom til at erlægge mere. Det er mig saaledes bekendt, at der er flere Kald, som herved ere blevne særdeles bebyrdede, og som ikke kunne vente at faae fuld Erstatning for det lidte Tab. Lad os fremdeles erindre, at Geistligheden er kommen til at deeltage tilligemed alle andre af Befolkningen i Udredelsen af de communale Byrder, som isærdeles lødte for dem, der have betydelige Avlinger, ere betydelige. Jeg har troet, at burde hende Opmærksomheden herpaa, fordi jeg ikke tvivler om, at den ærede Cultusminister ikke saaledes vil ansee sig for bunden ved sin Udtalelse, at han jo ogsaa vil tage disse Forhold under Overveielse, naar denne Sum, hvormed her er Tale, bliver bevilget. Jeg troer altsaa, at vi skulle bevilge denne Sum som en Billigelse af den Tanke, at det er rigtigt, at tilveiebringe en ligeligere Lønning for disse Embedsmænd, end det hidtil har været Tilfældet. Dersom De ville, mine Herrer! at Regjeringen skal vedblive at gaae den Vej, som den har betraadt ved Omdannelsen af disse Embeder, saa maa man ikke betage den Lyften dertil, ved at man nægter Bevilgelsen af disse Summer til andre Diemed; thi, naar man standser midt i Reformen, uden at gjenneføre den, saa er det naturligt, at den, som ønsker at gjenneføre Reformen, taber Lyften, og naar man billigere, at Indtægten for det større Embede nedfattes, men derimod nægter Anvendelse af det derved Indvundne til Fordeel for de Embedsmænd, som have en mindre Løn, saa antager man kun den ene Deel af Reformen, men forkaster den anden, og derved gjør man det tillige utænkligt, at Nogen skulde vedblive at have Lyft til at reformere paa en saadan Maade. Dersom man altsaa billiger de Ansøielser, som ere udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de District (Grundtvig), da troer jeg netop, at man i Gjæringen vil vise, at man anerkjender disse Grundsatningers Rigtighed ved at bevilge Cultusministeren de af ham her forlangte Summer.

Grundtvig: Det høiarværdige Medlem, som nu satte sig, talte egentlig under den Forsætning, at der var et Forslag her, som gik ud paa, at de 3000 Rigsdaler, og jeg veed ikke, om der var nogle Hundreder til, som vare

besparede ved Tyens Bispestoel, skulde anvendes til at forbedre deres Indtægter, som havde mindre end 600 Rbd., og at dette var Begyndelsen til noget Lignende i Fremtiden, naar andre større Embeder bleve ledige; men denne Forsætning var jo aldeles urigtig; hverken var det jo denne Besparelse, som den høitærede Cultusminister havde foreslaaet til denne Anvendelse, da det tvertimod kun var 2000 Rbd., som han henførte dertil, eller beraabte sig paa Besparelsen af, for at faae disse 2000 Rbd., og dernæst erklærede han jo, at det ikke var hans Mening, saaledes at beskikke det større Præstekald enkeltviis, naar de bleve ledige, men at han vilde vente, indtil hele Omordningen kunde finde Sted, og følgelig, da det ærede Medlems Forsætning var urigtig, saa vare ogsaa alle de Slutninger, som bleve dragne deraf, urigtige, og det er paa ingen Maade saa, at jeg skulde være uenig med mig selv, fordi jeg siger, saadan troer jeg det bør være; men, naar der forlanges 2000 Rbd. kun ene og alene for at raade Bod paa nogle faa af de Misligheder, som finde Sted for Præstekaldene, med den udtrykkelige Erklæring, at man ikke vil forsætte, og med Raaberaabelse af, at man har sparet mere paa et Sted end disse 2000 Rbd., saa stemmer jeg imod det.

Ischering: Der er bragt et Moment ind i denne Forhandling, som jeg troer egentlig ikke hører hjemme her; det er nemlig den Afgjørelse, som forrige Aar Frihartkornets Afslutning for Præstestanden fandt her i Thinget; thi vi maae vel erindre, at vi her gavede fuldkommen Anledning til en Afslutningsmaade, hvorved Ingen kunde tabe det Mindste; men den blev forkastet, fordi man vilde i den Maade, man antog, saa at sige, opretholde en Afslutning af det geistlige Gods. Lider man altsaa nu under, hvad der er skeet isfor, saa maa man bære Følgen af det, man har gjort med velberaad Gu. Man siger, at, naar man vil have, at Reformen skal skrive fremad, saa maa man understøtte den derved, at man ikke indtager alle de Frugter for Statskassen, som den bærer, og nægter igjen at give dem Anvendelse til de Forbedringer for vedkommende Embedsmænd, som synes at trænge dertil. Denne Sætning er fuldkommen rigtig, og den